

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Quosdam pro malo signo habuisse, si morbis non exercearentur, quibus alij Christo conformes efficiuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

opportunè id facere, ut suo illo febrili æstu, illa à Purgatorio igne liberata statim auolet ad suām beatitatem, pro tanto suo benefactore ibi itidem impensisimè precatura. Hunc zelum Alphonso fuisse, credibile facit; quòd zeli eiusdem incredibili ardore à Dō petierit, etiam Auerni ignem, ad tempus pati, ut vel vilissimi Mauri animam ab æterno igne liberaret. Quam eius voluntatem adeò sibi gratam fuisse testatus est Christus, ut, Cor. 11. 22.

ostensa tota multitudine animarum, quæ à condito mundo creatæ fuerant, diceret illis illæc tua patientiæ voluntas, eam à mea bonitate mercedem accipiet, quam sperauisse, si omnes hi Turcæ, Ethnici, Hæretici, immò tota hæc multitudo à te conuersa esset. Tanti fit apud Deum amor patientiæ, & sitis animarum.

Quin etiam apud homines, futura magis quām p̄senta estimantes, ea est morborum estimatio, & tantum pretium, ut se existimat, rūc à Deo non amari, quando morbis, vel alijs calamitatibus non castigantur. Senex quidam erat, qui frequenter agrotabat. Contigit autem eum uno anno non agrotare: qui affligerbatur grauter, & plorabat, dicens: DERELIQVIT ME D E U S, ET NON VISITAVIT ME. Quām diuersa sunt sanctorum, & profanorum, DEI & Mundi judicia! Homines seculi plorant, cūm agrotant; homines Dei in lachrymas effunduntur, & se à Deo derelictos arbitrantur, quando morbis non visitantur. Nempe sciunt se spectaculum factos esse mundo, & Angelis, & hominibus. 1. Cor. 4. 9.
Itaque quando siue in morbo, siue in lecto cubant, lectum putant esse arenam ad docum certaminis, in quem à conditore suo inducuntur; frigus, æstum, alterationes, fastidia ciborum, naureas, sitim, dolores & angores, molestias medicamentorum, existimant esse lanistas & aduersarios, aut etiam bestias cum quibus pugnant. Quare oculos in cælum mittunt. Ibi cum S. Stephano aiunt: Ecce video calus apertos, & Filium hominis stantem. Act. 7. 55.
à dextris Dei, tamquam Agonothetam, & pugnas meas spectantem, victoriasque numerantem, & identidem lætissimis acclamacionum vocibus, ad fortiter faciendum, me exhortantem, animantemque, quia de honore ipsius agitur, & de mea corona. Est enim honor illius, si habeat fortes athletas; est meum lucrum, si multis magnos hostes vincō. Quemadmodum igitur

IX.

Ruffin. lib. 3.
n. 158. Pasch.
cap. 20. n. 2.
& Rosveid.
lib. 5. de vitiis
PP. libell. 7.
de patient.

Sf 3 genero-

generosus miles campum, aciem, conflictum; ita feruidus D^r seruus aduersa desiderat, quem Ducis sui præsentia & conspectus excitat, adiuuat exemplum & gratia; & putat se pro ignano haberi, si in prælia non mittatur. Conditoris honor est, seruos habere ita sibi subiectos & obedientes, ut non velint ab illo delicate tractari; sed ei in asperis quoque adhærescant. Gloria est Redemptoris, si serui illius nōrint inter tristia esse læti, &

- 2. Cor. 12. 10.** cum Apostolo dicant: *Placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumelijis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs pro Christo; libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi; & eius gloria in me manifestetur. Principum, Regum, Imperatorum honor est, si eorum statua & imagines raultæ in atrij, & porticibus conspiciantur: ad eundem modum Seruatoris decus & ornamentum est, si in Mundo multa illius exemplaria numerentur; exemplaria autem sunt, qui cum Paulogloriantur, quod sigmata Domini IESV in corpore suo portent; quicquid ipsos morbos & cruces, inter fauores, beneficia, & delicias, comprehendunt, ac mortificationem IESV in corpore suo circumferant, ut & vita ipsius IESV manifestetur in eorum corporibus.*

X.

Hanc ob causam sanctus ille Eremicola, cum vñ anno non agrotaret, & affligebarit grauiter, & plorans dicebat: *Dereliquit me Deus, & non visitauit me.* Noui etiam senem Religiosum, qui multis grauibus iniurijs affectus, semper debili, vix autem vñquam valde agro corpore cum esset, metuebat, nemini parùm, in terris patareretur, sed pena peccatorum sibi in futurum differretur. Quamobrem cum D. Augustino assidue orabat: *Hic ure, hic seca, ut in aeternum parcas.* Et sanè meritò optat hic vri, & secari, quicumque tremenda & horrenda illa Inferorum supplicia aspicit, ad quæ omnes huius Mundi infirmitates, morbi, & cruciatus, & quæcumque poenæ, vix vmbra possunt appellari, siue de numero, siue de pondere, siue de mensura astimentur. Nam si numerum siue durationis & annorum, siue tormentorum, velimus comparare, quantuscumque morborum numerus in vnum agratum infiliat, nihil tamen est ad numerum tormentorum, quæ reprobos in Inferno expectant, sicut neque numerus annorum, quibus morbus durat, si cum numero seculo-

rum